

ROMANTICKÁ 1999

ADEB

ROMANTIKA A BANDA CYDIKŮ ?...

Tato výprava se jmenuje Romantická. Ale ani na 1. straně nic romantického nenajdete.

ROMANTICKÁ

Proč Romantická? Tak to teda opravdu nevím. Název vymyslela a do kalendáře procopala Markéta. Omluvou jí budiž, že v době přípravy kalendáře ještě pořádně nevěděla, o čem jsou naše výpravy. Zkušený a ostrřílený člen Hell's ví, že když prší, nejde o romantické bubnování kapek deště, ale o protivnou, studenou vodu, která mu teče za krk a namáčí zvolna věci na spaní, a že vlečení rozbitého kola na zádech zpět do Prahy je také všechno možné, jen ne romantika. No ale dost lamentací. Název tu jednou je, tak se ho držme.

Před odjezdem na tuto akci panuje opět zmatek. Tentokrát proto, že má Michal zcela mimo plán nové kolo. Došlo totiž k tomu, že někdo vyloupil skladiště, kde kola parkují. Ztratila se „jen“ dvě. Ve skladišti totiž vždy stávala kola opravená a připravená k výjezdu. Protože nebylo moc času (přílišné pracovní nasazení) stihl jsem připravit na výjezd jenom kolo Michala a Honzy. Ostatní zůstala v úpravě a byla tak ušetřena odcizení. Zástupci policie ČR se mi pochopitelně vysmáli. Samozřejmě sepsali protokol, ale mimo kameru mi řekli, že se tím zabývat nebudou, protože jsou pro ně podstatnější stále se množící útoky cikánů proti majetku a zdraví ostatních lidí. Musím přiznat, že mám dojem přímé souvislosti mezi zmizením kol a ostatního materiálu a přítomností nepracující menšiny. Bohužel policie můj názor nesdílí.

Michalovo kolo dnes vyjíždí ostrojeno je tím, co zbylo v zásobách Hell's. Je na něm jen jedna dávno vyřazená baterie, místo svazku dva dráty, prastarý, málo fungující počítač, a místo palubního ovladače jeden prasklý vypínač pod sedlem. Hrozný pohled.

Nevím jak vy, ale já si romantiku takhle nepředstavuju.

Přípravy však probíhají stejně jako vždycky. Je sbaleno, nakoupeno, trasa připravena, můžeme vyrazit. Je 1.10.1999, 16.30. Zase zpoždění. Nějak to nechápu. Pořád se nám nedaří vyjet včas.

Tak vidíte. Na 1. straně zase žádná romantika.

Tato výprava se jmenuje Romantická. Ale ani na 2. straně nic romantického nenajdete.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost	Celková kilometráž	Denní kilometráž	Denní průměrná rychlost	Teplota vzduchu
(název)	(km/h)	(km)	(km)	(km/h)	°C
Praha	0	4033	0	0	18

Opouštíme stadión a po Koněvce sjíždíme do údolí Dutých hlav, začíná drobně pršet. Jedeme známou cestou do Brandýsa-St.Boleslavi. Neděje se nic významného. Tedy kromě jedné maličkosti. Fouká silný protivítr. Poprchávat přestalo, v Brandýse jsme se stočili na severozápad a dál se statečně suneme proti větru. Zastávka.

Tak vidíte. Na 2. straně zase žádná romantika.

Tato výprava se jmenuje Romantická. Ale ani na 3. straně nic romantického nenajdete. *Kromě lovení v báglech, které můžete vidět na obrázcích, a konzumace mňamků, kterou na obrázcích vidět nemůžete, jsem si také odskočil „za roh“. Jaké bylo moje překvapení, když jsem po návratu našel na palubě Deli tyčinku. Michal se mi snažil namluvit, že se mi náhodně spustil replikátor. To je ta věc, kterou používají ve Startreku na výrobu a obnovu čehokoliv. Já si však nejsem vědom žádné chyby, ani poruchy, ba co víc, nepamatuju si, že bych si něco podobného na kolo montoval. No ale když už tady ta tyčinka je... byla... Prohlašuji nás za odpočínuté, jedeme dál. Jo, ještě jsem vlastně nepřednesl záměr a trasu téhle výpravy. Takže, jedeme do kokořínských jeskyněk, tam přespíme, v sobotu chceme navštívit skalní hrad Rotštejn a v neděli se poklidně vrátit do Prahy. A protože nám minule Martin prozradil, že není nutné trápit se šlapáním do kopce mezi Čechelicemi a Byšicí, objíždíme tento kopec přes Přívory. Vesnička není ničím pozoruhodná. Jediné, co stojí za zmínku, je že tu mají železniční přejezd. Zato však s pěti kolejemi. A teď to přijde. Hádejte, kolik vlaků tu za den projede. Špatně. Asi pět. A kolik jich tudy jede právě teď? Zase špatně. Jeden. Zato si průjezd vychutnává. Jde o nákladní vlak převážející kontejnery. Samozřejmě takových vlaků jezdí fůra. Tenhle se však nespokojil s pouhým průjezdem. Mašinfůra zastavil tak, že lokomotiva stojí před budovou stavědla a velmi intenzivně a velmi dlouho tam s obsluhou stavědla cosi řeší. Patrně probírají výsledek a detaily fotbalového zápasu, který před pár okamžiky skončil. Potud v pořádku. Vadí mi jen taková maličkost. Vagóny s kontejnerama stojej na přejezdu. A to celé v době, kdy my tudy chceme projet !!! Asi tady budeme nocovat. Ale ba ne. Ozval se kovový třesk a vlak se velmi pomalu rozjel. Sotva poslední vagón opustil přejezd, zhaslo výstražné zařízení a všichni, kdo se tu nashromáždili, se dali do pohybu. My také. Setmělo se, jede se moc pěkně. Blížíme se k nějakým světlům. Á to je Byšice a tam se chceme navečeřet. V místní restauraci je plno, tak jedeme dál. Večeříme ve velmi hezké restauraci v Liblici, ceny nejsou nejnižší, ale porce jsou obrovské. Já ten svůj NINJA MIX ani nedojím. Po večeři pokračujeme. Nějak se udělala zima. Strašná. Navlíkáme na sebe rukavice, čelenky a jedeme. Je tma, takže jedeme pomaleji. Přesto cesta docela ubíhá, za chvíli jsme v Kokořínském Dole. Odtud stoupáme do vesnice Vysoká a pak dál do Janovy Vsi a*

Tak vidíte. Na 3. straně zase žádná romantika.

Tato výprava se jmenuje Romantická. Ale ani na 4. straně nic romantického nenajdete. *do Kokořína. Bez problémů přijždíme k jeskyňkám a ubytováváme se. obsadili jsme „horní“ jeskyni, připravili ležení a zalezli. Michal opět štrachá a chystá se ještě něco jíst. Já jdu spát, dobrou noc.*

Technická data:

Místo	Maximální rychlost	Celková kilometráž	Denní kilometráž	Denní průměrná rychlost	Teplota vzduchu
(název)	(km/h)	(km)	(km)	(km/h)	°C
Kokořín	50.0	4096	62.8	17.5	21 - 10

Ráno 2.10. sobota

Budíme se po půl deváté. Ne! Dig nás budí! Je nadšený a optimistický. Že prej „rychle vstávejte, ať jedeme“. Vstávám dost neochotně, bolí mne v krku a vůbec! Vyprávíme si zážitky z noci:

Michal: „Usnul jsem s **tím** v ruce, ani jsem se nestačil najíst“.

Martin: „Já mám vadu, já, když si dám něco pod hlavu, mám na mysli ruku, tak s ní potom nemůžu hejbat“.

Dig: „To já jsem měl sen asi o stodevětdvaceti dějstvích“.

Pomalů se rozkoukáváme.

Tak vidíte. Na 4. straně zase žádná romantika.

Tato výprava se jmenuje Romantická. Ale ani na 5. straně nic romantického nenajdete.

Tak se klidně rozkoukávejte, já jdu za roh. Ani trochu se mi nechce vylezat. Ale zase na druhou stranu by to chtělo něco k jídlu. Naráží to na problém: Protože máme dnes postavena zcela netypická ležení, je to ke kolům, tedy i k bágům s jídlom dost daleko. „Tak už jsem tady. Vy se eště válíte? Fuj, styďte se! A vůbec, kdo nevstává, ať nejl!“ Po těchto slovech se chápu svého kola a vleču jej ven.

Tak vidíte. Na 5. straně zase žádná romantika.

Tato výprava se jmenuje Romantická. Ale ani na 6. straně nic romantického nenajdete. *Když ostatní viděli moji rozhodnost, přecijen vstali a začali se zaobírat ranní činností.*

Po snídani (pozdřavuju Martinovu maminku, takto tvůrce skvělé bábovky) jsme šli na menší prohlídku okolí. Dig nám v kostce a v rychlosti ukázal krásy zdejšího zapadlého místa.

Je to tu moc hezké, ale je třeba vyrazit. Dobalili jsme, kluci vyvlekli kola z jeskyňky nahoru do lesa a počkali na mě na silnici. Když jsme se šťastně sešli, jeli jsme kolem hradu dolů do Kokořínského Dolu, přes Vojtěchov do Ráje. Tady jsme oproti zvyklostem odbočili doprava Směrem na Mšeno. Pak to bylo dokopce. *Když už se i Markéta zmiňuje o kopci, je vám asi jasné, jak to tam vypadalo. Jen tak pro ty, kteří nemají příliš bujnou fantazii; kopec je dlouhý 3,5 km. Stoupání je takové, že jsme museli 2x zastavit a odpočívat. A kromě toho jsou tu serpentýny. Ale co huř, dalším postupem jsme si nikterak nepolepšili.* Dost dlouho vedla cesta stále nahoru a dolu. Martin při tom vyslovil tento poznatek:

Jízda z kopce je vždy nepříjemná a to z těchto důvodů:

- 1) Pokud se už někdy jede z kopce, zaručeně fouká silný protivítr a stejně se **musí šlapat**.
- 2) Nefouká-li protivítr, je rozbitá silnice a to tak, že se musí jet pomalu, hodně manévrovat, protože se stejně **musí šlapat**.
- 3) Není-li rozbitá silnice, jede v protisměru hejno aut, musí se brzdít a pak se stejně **musí šlapat**.
- 4) Nejedou-li naproti auta, je sklon kopce tak malý, že se stejně **musí šlapat**.

Tak vidíte. Na 6. straně zase žádná romantika.

Tato výprava se jmenuje Romantická. Ale ani na 7. straně nic romantického nenajdete.

- 5) Je-li sklon kopce dostatečný a zdálo by se, že konečně nic nebrání rychlé, pohodlné jízdě, je kopec plný zatáček, musí se jet pomalu a při každém manévru se stejně **musí šlapat**.
- 6) Nejsou-li v kopci zatáčky, je kopec krátký a okamžitě následuje protisvah a stejně se **musí šlapat**.

Proto je lepší jet rovnou do kopce, nebo po rovině a nezatěžovat se jízdou z kopce.

V zajetí těchto chmurných úvah jsme dojeli do Dolní Krupé. Zastavili jsme u hospody a chvíli po nás přijela tlupa motorkářů.

Dig poslal Martina do lokálu zabrat pro nás patřičný prostor, protože se obával, že by motorkáři zabrali celou hospodu. Naštěstí byl sál dost velký pro všechny. Sedíme a čekáme, až nám přinesou jídlo. Mají to tu celkem pěkné. Po jídle jdeme ven před hospůdku. Docela praží sluníčko. Jenže když jedeme, už takovej hic není. Jedeme přes Bukovinu, Klášter, Jivinu, Mohelnici, Sovenice, Koryta, Loukov a Svijany do Příšovic. Odpoledne je velmi pěkné, vítr nefouká, neděje se nic mimořádného. V Příšovicích Dig uklidil mapy a vede nás po paměti. Než jsme se stačili rozkoukat, jsme v Turnově. Dále nás vede silničkama ven z města. Je tu, pravda, pěkná příroda, ale mají to tu do kopce. Kromě toho už nesvíí slunce. Nemá to sice žádný vliv na tepelnou bilanci mojí uondaný ženský, ale mám radši, když svítí. V lese kolem silnice jsou pískovcové skály. Je to romantické. *Počekj, až polezeš nahoru. Ona tě ta romantika přejde!* To je věc názoru. Mě se tu líbí. *Ale mně taky. A vůbec, zastavte, a Michale, prosím průzkum. Cesta vpravo, cíl hrad Rotštejn. Zájem: schůdnost cesty. Děkuji. Kdo chce, může jít s Michalem.* Jdeme všichni. Tedy až na Diga, který zůstává na

Tak vidíte. Na 7. straně zase žádná romantika.

Tato výprava se jmenuje Romantická. Ale ani na 8. straně nic romantického nenajdete. stráží u kol. *Sotva odešli, začali se ke hradu stahovat skupinky zelenooděnců. Podle mě už to tam musí vypadat jako v tramvaji uprostřed odpolední špičky. Přicházejí pořád další. Vždyť už se tam nemohou vejít. I když někteří se asi zdrží jen v tranzitním prostoru a pak budou pokračovat někam jinam. Á, průzkumníci se vracejí. Tak, je to tam celé ohrazené. To mě nepřekvapuje. Posledních 8 let je to standardní stav. Za dřevěnou ohradou řve stádo parchantů. Hrad je nepřístupný. To všechno jsem čekal. Okolní jeskyně jsou prázdné, až na tu první vlevo, ta se používá jako WC. Ech prasata! Co cesta? Schodovitá, pod vrstvou písku, půjdeme-li po dvojicích, dostaneme se tam. Co ty tlupy zeleňouchů? Zatím každá skupina se zastavila u hradu a když viděla to nadělení, znechuceně pokračovala po některé z cest někam pryč. Dobře. Použijeme odvrácenou jeskyni, krytou osamělou skálou. Půjdu první a zavedu vás tam. Po dvojicích rveme kola nahoru. Naštěstí ne daleko. Vyvlekli jsme je na malou skalku a zajeli do jeskyněk. Stmívá se. Jdeme ještě na průzkum do okolního lesa. Dohodli jsme se totiž, že si uděláme oheň a tak hledáme vhodné dřevo. Je to dost těžké, protože už jej vysbírali řvoucí parchanti a na těžbu nejsme vybavení. Kromě toho se stmívá. Dig nakonec nějaké větve kdoví odkud přivlekl a tak velká show kolem maličkého ohníčku mohla začít. Jsme rádi, že jsme zalezli zrovna sem. Jsme tu sami a ani sem nedoléhá řev parchantů. Je tu klídek a pohoda. Poseděli jsme u ohně, povyprávěli si o dění za několik týdnů zpátky, snědli večeři a odebrali se do hajan.*

Technická data:

Místo	Maximální rychlost	Celková kilometráž	Denní kilometráž	Denní průměrná rychlost	Teplota vzduchu
(název)	(km/h)	(km)	(km)	(km/h)	°C
Rotštejn	51.0	4170	74.8	16.2	23 - 13

Ráno 3.10. neděle

Budíme se po půl deváté. Opravuji: budí se Dig. Jde kamsi, a poté budí nás. Já jsem se naštěstí vzbudila sama, ale kluci byli probuzeni poněkud násilněji. Snídáme a jdeme na procházku po hřebenech. Je

Tak vidíte. Na 8. straně zase žádná romantika.

Tato výprava se jmenuje Romantická. Ale ani na 9. straně nic romantického nenajdete. to tady super, skály, vyhlídka, jeskyně.

Tak vidíte. Na 9. straně zase žádná romantika.

Tato výprava se jmenuje Romantická. Ale ani na 10. straně nic romantického nenajdete.

Tak vidíte. Na 10. straně zase žádná romantika.

Tato výprava se jmenuje Romantická. Ale ani na 11. straně nic romantického nenajdete.

Dig nás tu trochu provedl, ale jak říká, je to jen zlomek toho, co se tu dá projít a vidět. Bohužel jsme limitováni časem. V podvečer máme být v Praze. Kromě toho se začíná horšit počasí. Odjíždíme. Začíná pršet. Jedeme z kopce a chvíli to vypadá, že dešti ujíždíme. Není tomu tak. Za zatáčkou jsme do něj vjeli. Naštěstí jsme vjeli do nějaké vesničky a je tu zastávka autobusu. Se střechem! Zajeli jsme tam a počkali, až se dešť přežene. Už přestává, jedeme dál. Pořád většinou z kopce. Přijíždíme na nějakou hlavní. Odbočujeme doleva a velmi svižně, s větrem v zádech, ujíždíme dál. Najednou máme na deseti minutách hrad Trosky. Zvolna se k němu přibližujeme. A jsou tu Sedmihorky. Dig míní, že je třeba jíst. Nikdo se tomuto nápadu nebrání. Zajeli jsme před hospodu, zaparkovali, vlezli dovnitř, přejedli se a zase jedeme dál. Přestože nám jídlo leze už i ušima, Michal pořád tvrdí, že má hlad. Hrad Trosky máme teď na patnácti minutách a začínáme se od něj vzdalovat. Nejsm si zcela jistá správností směru, kterým se ubíráme, ale Dig se tváří (ostatně jako vždy), že ví, kam jede. Odbočujeme z hlavní někam doprava. Projíždíme Mladějov, Zámostí, Ostružno a Hlásnou Lhotu. Trosky teď máme na pětadvaceti minutách. Jsme od nich vzdušnou čarou

Tak vidíte. Na 11. straně zase žádná romantika.

Tato výprava se jmenuje Romantická. Ale ani na 12. straně nic romantického nenajdete. Asi deset kilometrů, ale vypadá to, jako kdybychom se od nich vůbec nevzdalovali. Pokračujeme. Vokšice, Šlikova Ves, Velíš, Střevač, Bystřice, Libáň. Asi už z toho budu mít depku. Trosky jsou na třiceti minutách, tedy dobře viditelné v zrcátku, ale pořád se nevzdalují. Psinice, Křešice, Hasina, Rožďálovice. Konečně! Trosky konečně zmizely za kopcem, který jsme přejeli. Hned se jede veseleji. I když je pod mrakem, šedivo a nevlídno. Křinec, Vestec, Rašovice. Zastavujeme. Michal už delší dobu kňučí, že by něco snědl. Musím přiznat, že bych ho živit nechtěla. Dig také loví v báglech. Podle jeho výrazu není něco v pořádku. A asi něco víc, než že by něco sezobnul. Martin zatím nepromluvil a začal cosi rozbalovat. Naplno se v něm rozvinul syndrom Hell's. to je takové to podvědomé, že jakmile se zastaví, musí se okamžitě začít něco jíst. Nebo aspoň zobat. Michal se vyndal z bágů, ve kterých byl po lokty zabořen a vítězoslavně třímá nějaké jídlo. Také se poohlédnu po nějakém tom soustečku. Byla bych velmi nerada, kdyby mě zdolal hlad.

Tak. Najedli jsme se, napili, rozebrali zážitky z úseku, kdy byly pořád vidět Trosky a jedeme dál. *Že se ozývám; za sebe musím říct, že ani teď mi nepřipadá, že by tu bylo něco romantického.* Kuš! Už! Jedeme. Budiměřice, Nymburk, Zvěřínek, Sadská. Už vím, kde jsem. Vracíme se po Staré Poděbradské. A dneska bez protivětru. Asi na nás čeká u Nymburka, kudy jsme měli původně jet. To jsme ho doběhli! Velenka, Starý Vestec, Nehvizdy, Horní Počernice. Jsme v Praze. Už je tma a za historicky velmi krátkou dobu budeme doma. *Jo, to budeme. Ale já pořád čekám na tu slíbenou romantiku.* No, víš co? Já myslím... *No vidíš já nemyslím a je mi líp.* To si

Tak vidíte. Na 12. straně zase žádná romantika.

Tato výprava se jmenuje Romantická. Ale ani na 13. straně nic romantického nenajdete. řekneme potom. Takže závěrem: mně se výprava líbila, vedla místy, kde jsem nikdy nebyla a přišla mi být romantická až až.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost	Celková kilometráž	Denní kilometráž	Denní průměrná rychlost	Teplota vzduchu
(název)	(km/h)	(km)	(km)	(km/h)	°C
Praha	48.5	4280	110.4	17.9	20 - 3

Celková technická data:

Účast: 4 jedoucí – Markéta, Michal, Martin a Dig

Oficiálně přiznaná kilometráž: 247km.

Čau příště, vy bando cyniků!!!!

Tato výprava se jmenuje Romantická. Ale ani na 14. straně nic romantického nenajdete.

© Hell's Tour+ 1999
„D“ & „Ma“
Neprodejné

Tak vidíte. Na 14. straně zase žádná romantika.